مسئله اول 🗕

قسمت ۱) میدانیم که KL Divergence دو توزیع، اگر توزیع اول را p و توزیع دوم را q بنامیم، برابر است با:

$$D_{KL}(p||q) = \int p(x) \log \left(\frac{p(x)}{q(x)}\right) dx = E_p[\log(p) - \log(q)]$$

توزیع های گاوسی چند متغیره گفته شده سوال، به شکل زیر هستند:

$$p(x) = \frac{1}{(2\pi)^{\frac{k}{2}}\sqrt{|\Sigma_1|}} exp\left(-\frac{1}{2}(x-\mu_1)^T \Sigma_1^{-1}(x-\mu_1)\right)$$
$$q(x) = \frac{1}{(2\pi)^{k/2}\sqrt{|\Sigma_2|}} exp\left(-\frac{1}{2}(x-\mu_2)^T \Sigma_2^{-1}(x-\mu_2)\right)$$

لذا داريم:

$$\begin{split} D_{KL}(p||q) &= E_p[\log(p) - \log(q)] \\ &= E_p\left[\frac{1}{2}\log\frac{|\Sigma_2|}{|\Sigma_1|} - \frac{1}{2}(x - \mu_1)^T \Sigma_1^{-1}(x - \mu_1) + \frac{1}{2}(x - \mu_2)^T \Sigma_2^{-1}(x - \mu_2)\right] \\ &= \frac{1}{2}E_p\left[\log\frac{|\Sigma_2|}{|\Sigma_1|}\right] - \frac{1}{2}E_p[(x - \mu_1)^T \Sigma_1^{-1}(x - \mu_1)] + \frac{1}{2}E_p[(x - \mu_2)^T \Sigma_2^{-1}(x - \mu_2)] \\ &= \frac{1}{2}\log\frac{|\Sigma_2|}{|\Sigma_1|} - \frac{1}{2}E_p[(x - \mu_1)^T \Sigma_1^{-1}(x - \mu_1)] + \frac{1}{2}E_p[(x - \mu_2)^T \Sigma_2^{-1}(x - \mu_2)] \end{split}$$

حال ميدانيم:

$$(x - \mu_1)^T \Sigma_1^{-1} (x - \mu_1) = tr\{(x - \mu_1)^T \Sigma_1^{-1} (x - \mu_1)\} = tr\{(x - \mu_1)^T (x - \mu_1) \Sigma_1^{-1}\}$$

پس:

$$\frac{1}{2}E_p[(x-\mu_1)^T\Sigma_1^{-1}(x-\mu_1)] = \frac{1}{2}E_p[tr\{(x-\mu_1)^T(x-\mu_1)\Sigma_1^{-1}\}]$$

$$\begin{split} &=\frac{1}{2}tr\big\{E_p[(x-\mu_1)^T(x-\mu_1)\Sigma_1^{-1}]\big\}=\frac{1}{2}tr\big\{E_p[(x-\mu_1)^T(x-\mu_1)]\Sigma_1^{-1}\big\}\\ &=\frac{1}{2}tr\{\Sigma_1\Sigma_1^{-1}\}=\frac{1}{2}tr\{I_k\}=\frac{k}{2} \end{split}$$

عم چنین میدانیم:

$$E_p[(x-\mu_2)^T\Sigma_2^{-1}(x-\mu_2)] = (\mu_1-\mu_2)^T\Sigma_2^{-1}(\mu_1-\mu_2) + tr\{\Sigma_2^{-1}\Sigma_1\}$$

لذا با جمع تمام این نتایج داریم:

$$\begin{split} D_{KL}(p||q) &= \frac{1}{2} \log \frac{|\Sigma_2|}{|\Sigma_1|} - \frac{1}{2} E_p[(x - \mu_1)^T \Sigma_1^{-1} (x - \mu_1)] + \frac{1}{2} E_p[(x - \mu_2)^T \Sigma_2^{-1} (x - \mu_2)] \\ &= \frac{1}{2} \left[\log \frac{|\Sigma_2|}{|\Sigma_1|} - k + (\mu_1 - \mu_2)^T \Sigma_2^{-1} (\mu_1 - \mu_2) + tr\{\Sigma_2^{-1} \Sigma_1\} \right] \end{split}$$

قسمت ۲) داریم:

$$D_{KL}(p||q) = \int p(x) \left(\frac{\log p(x)}{\log q(x)} \right) = \int p(x) (\log p(x) - \log q(x)) dx$$

$$= \int p(x) \log p(x) dx - \int p(x) \log q(x) dx$$

$$\stackrel{q(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma} e^{-\frac{1}{2} \left(\frac{x-\mu}{\sigma} \right)^2}}{\longrightarrow}$$

$$D_{KL}(p||q) = \int p(x) \log p(x) dx + \int p(x) \left[\frac{1}{2} \log 2\pi + \log \sigma + \frac{1}{2} \left(\frac{x-\mu}{\sigma} \right)^2 \right],$$

$$\frac{\partial}{\partial \mu} D_{KL}(p||q) = \int p(x) \left[\frac{\mu - x}{\sigma} \right] \xrightarrow{\sigma = 1 \text{ because cov matrix is } I} \mu^* = \frac{\int xp(x) dx}{\int p(x) dx} = E_p[x]$$

قسمت ۱) autoencoder یک شبکه عصبی unsupervised است که یاد میگیرد چگونه به صورت بهینه داده ورودی را فشرده سازی کند و سپس آن را دوباره بازسازی کند.مزیت های این شبکه، اولا این است که برای کاهش بعد و فشرده سازی مفید است ثانیا برای گرفتن نویز از ورودی به کار میرود.از طرف دیگر، میتوانیم از آن برای استخراج ویژگی های مهم داده ورودی استفاده کنیم و به این طریق به نوعی برای feature engineering نیز به کار میرود.یکی دیگر از مزیت های آن، این است که ما به وسیله آن میتوانیم یک non-linear transformation از داده ورودی را یاد بگیریم و نیازی هم به لایه های emaster استفاده کنیم نه از آن استفاده کنیم نه از آن استفاده کنیم نه از آن استفاده کنیم نه از طرفی میتوان از لایه های از پیش آموزش داده شده برای transfor learning استفاده کند.از این شبکه عصبی، در رنگ آمیزی تصاویر یا حذف watermark از تصویر نیز استفاده میشود.

قسمت ۲) در ابتدا یادآوری میکنیم که PCA چگونه کار میکند.اگر x همان داده ورودی و z کاهش یافته شده ی داده ورودی بازسازی ورودی استفاده میشود(x hat) لذا:

$$z = B^T x$$
, $\hat{x} = Bz$

حال در یک linear autoencoder ما از x به z میرسیم و از z به z به از خطی بودن زده شده، یعنی تابع فعالساز مان یک تابع خطی است. میتوانیم linear autoencoder را به صورت زیر بنویسیم:

$$\hat{x} = W_2 W_1 x$$

وزن های W_1 و W_2 به ترتیب وزن های لایه اول و دوم است.حال اگر فرض کنیم:

$$W_1 = B$$
, $W_2 = B^T$

حال برای linear autoencoder داریم:

$$z = W_1 x = Bx$$
, $\hat{x} = W_2 W_1 x = W_2 (W_1 x) = W_2 z = B^T z$

لذا میبینیم که دقیقا کاری که در PCA انجام دادیم نیز در linear autoencoder دارد انجام میشود.

مسئله سوم - طبق فرض سوال داريم:

$$E_{z_i \sim q(.|\mathcal{X})} \left[\hat{L}(x) \right] = E_{z_i \sim q(.|\mathcal{X})} \left[\log \left(\frac{1}{M} \sum_{i=1}^{M} \frac{p_{\theta}(x|z_i)p(z_i)}{q(z_i|x)} \right) \right]$$

لذا ثابت شد که L bar یک biased estimator از $\log p_{\theta}(x)$ است زیرا همیشه کوچک تر مساوی آن است. حال اگر M به سمت بی نهایت برود، طبق قانون اعداد بزرگ داریم:

$$\lim_{M\to\infty} \left[\log \frac{1}{M} \sum_{i=1}^{M} \frac{p_{\theta}(x|z_i)p(z_i)}{q(z_i|x)} \right] = \log \left[E_{z_i \sim q(.|x)} \left[\frac{p_{\theta}(x|z_i)p(z_i)}{q(z_i|x)} \right] \right] = \log p_{\theta}(x)$$

لذا در این حالت، یک unbiased estimator داریم.

مسئله چهارم –

قسمت ۱) وقتی متغیر های پنهان گسسته(مثلا کتگوریکال) باشند، در هنگام back propagation بخاطر مشتق ناپذیری آن ها، مشکل پیش می آید.لذا باید این متغیر های کتگوریکال را به شکل توزیع پیوسته در بیاوریم تا بتوانیم از آن ها مشتق بگیریم.

راه پیشنهادی روش gubmel-softmax است که یک توزیع گامبل ایجاد میشود(بوسیله نمونه گیری از توزیع یکنواخت و transform کردن آن ها به توزیع گامبل) و آن ها با logit های شبکه ترکیب میشوند، به این صورت متغیر ها مشتق پذیر میشوند. از طرفی باید تابع argmax را هم تخمین بزنیم که ایده آن هم استفاده از softmax با رویکرد simulated میشوند. از طرفی باید تابع annealing را هم تخمین بزنیم که ایده آن که لامبدا نام دارد شروع میکنیم و به مرور آن را کوچک میکنیم تا همگرا شود. با استفاده از این روش ها میتوانیم متغیر های پنهان گسسته هم داشته باشیم.

E. Jang et al., "Categorical reparameterization with gumbel-softmax," : منبع

 $oldsymbol{eta}$ -VAE: LEARNING BASIC VISUAL CONCEPTS WITH ACONSTRAINED VARIATIONAL FRAMEWORK قسمت $oldsymbol{Y}$) با توجه به مقاله کلی بهینه سازی در $oldsymbol{beta-vae}$ مسئله ی زیر است:

$$\max_{\varphi,\theta} E_{x \sim D}[E_{q_{\varphi}(Z|X)}[\log p_{\theta}(x|z)]] \quad subject \ to \ D_{KL}(q_{\varphi}(z|x)|\big|p(z)\big) < \epsilon$$

که در این مسئله z ها همان generative latent factor ها هستند که قرار است observed data x را تولید کنند.

حال اگر مسئله بهینه سازی بالا را تحت شرایط KKT به صورت لاگرانژین بازنویسی کنیم:

$$\mathcal{F}(\theta, \varphi, \beta, x, z) = E_{q_{\varphi}(Z|\mathcal{X})}[\log p_{\theta}(x|z)] - \beta \big[D_{KL}(q_{\varphi}(z|x)| \, \big| \, p(z)\big) - \epsilon\big]$$

در این رابطه، بتا همان ضریب KKT است که نوعی ضریب رگولاریزیشن است که وظیفه اش محدود کردن ظرفیت اطلاعات پنهان است.

تابع هزینه این شبکه با کمی تغییر در رابطه لاگرانژین آن برابر است با:

$$L(\theta, \varphi, \beta, x, z) = E_{q_{\varphi}(z|x)}[\log p_{\theta}(x|z)] - \beta D_{KL}(q_{\varphi}(z|x)||p(z))$$

اگر ما مقدار بتا را برابر با ۱ قرار دهیم، به تابع هزینه ELBO در VAE معمولی میرسیم.هرچه مقدار بتا بیشتر شود، پنالتی فاصله متغیر های پنهان کمتر شده و متغیر های پنهان در فضای latent میتوانند از هم فاصله بگیرند و coding بهتر صورت بپذیرد.با اینکار میتوانیم disentangled representation of independent visual data generative را یاد بگیریم و درجه disentangled را برای مدل تنظیم کنیم.

مسئله ينجم –

قسمت ۱) بخش الف) اگر مولد ثابت باشد و تميز دهنده بهينه عمل كند، لذا مقدار بهينه تميز دهنده برابر است با:

$$D^*(x) = \frac{p_{data}(x)}{p_{data}(x) + p_g(x)}$$

حال برای پیدا کردن نقطه ماکسیمم تابع هزینه داریم:

$$\begin{aligned} & \min_{g} V(D^*, G) = \int \left[p_{data}(x) \log D^*(x) + p_g(x) \log \left(1 - D^*(x) \right) \right] dx \\ & = \int \left[p_{data}(x) \log \frac{p_{data}(x)}{p_{data}(x) + p_g(x)} + p_g(x) \log \left(1 - \frac{p_{data}(x)}{p_{data}(x) + p_g(x)} \right) \right] dx \end{aligned}$$

حال رابطه Jensen shanon را برای توزیع های p_{data} و p_g مینویسیم:

$$D_{JS}(p_{data}||p_g) = \frac{1}{2}D_{KL}\left(p_{data}||\frac{p_{data}(x) + p_g(x)}{2}\right)$$

$$\begin{split} & + \frac{1}{2} D_{KL} \left(p_g \mid \mid \frac{p_{data}(x) + p_g(x)}{2} \right) \\ & = \frac{1}{2} \left(\int p_{data}(x) \log \frac{2 p_{data}(x)}{p_{data}(x) + p_g(x)} dx \right) + \frac{1}{2} \left(\int p_g(x) \log \frac{2 p_g(x)}{p_{data}(x) + p_g(x)} dx \right) \\ & = \frac{1}{2} \left(\log 2 + \int p_{data}(x) \log \frac{p_{data}(x)}{p_{data}(x) + p_g(x)} dx \right) \\ & + \frac{1}{2} \left(\log 2 + \int p_g(x) \log \frac{p_g(x)}{p_{data}(x) + p_g(x)} dx \right) \\ & = \frac{1}{2} \left(\log 4 + \min_g V(D^*, G) \right) \\ & \to \min_g V(D^*, G) = 2 D_{JS}(p_{data}||p_g) - 2 \log 2 \end{split}$$

قسمت ۱) بخش ب) همان طور که در بخش قبل دیدیم، $2\log 2$ $\log 2$ $\log 2$ همان طور که در بخش قبل دیدیم، $\log 2$ کمینه کنیم، باید تا حد امکان $D_{JS}(p_{data}||p_g)$ را کمینه کنیم، که $V(D^*,G)$ را بر حسب $\log 2$ کمینه کنیم، باید تا حد امکان $\log 2$ میشود لذا مقدار بهینه تابع کمترین حالت آن وقتی است که $\log 2$ که در این حالت $\log 2$ که در این حالت $\log 2$ که در این حالت $\log 2$ میشود لذا مقدار بهینه تابع میشود:

$$= \min_{g} V(D^*, G) = -2 \log 2$$

قسمت ۱) بخش پ) در مقالات مختلف، نسبت های مختلفی بیان شده است برای مثال به ازای هربار آپدیت مولد، ۲ یا ۳ یا ۵ بار تمیز دهنده را آپدیت کنیم.خواسته این سوال کمی برایم واضح نیست. اما اینگونه برداشت کردم که برای رسیدن به نتایج بخش های الف و ب ، چه نسبتی در نظر بگیریم، یعنی باید تمیزدهنده خیلی خوب عمل کند، برای این کار، میتوانیم به ازای هربار آپدیت مولد، آنقدر تمیزدهنده را آپدیت کنیم که به یک local optimal برسد و سپس با آپدیت دوباره مولد، سراغ تمیز دهنده برویم.

قسمت ۲) بخش الف) داريم:

$$\frac{\partial}{\partial a}\log(1-D(x)) = \frac{\partial}{\partial a}\log(1-\sigma(a)) = \frac{\partial}{\partial a}\log\left(1-\frac{1}{1+\exp(-a)}\right)$$
$$= \frac{\partial}{\partial a}\log\left(\frac{1}{1+\exp(a)}\right) = \frac{\partial}{\partial a}-\log(1+\exp(a)) = -\frac{\exp(a)}{1+\exp(a)} = -\sigma(a)$$

قسمت ۲) بخش ب) طبق گفته بخش الف سوال، اگر دامنه توزیع شبکه مولد و داده ها همپوشانی نداشته باشند،اگر تمیز دهنده بهینه عمل کند $D(x) = \sigma(a)$ به سمت صفر میل میکند لذا گرادیان ناپدید میشود به مرور زمان و بنابراین گرادیانی که برای مولد ارسال میشود صفر میشود و مولد آموزش نمیبیند.

قسمت ۲) بخش پ) در این صورت:

$$\frac{\partial}{\partial a} - \log(D(x)) = \frac{-\exp(-a)}{1 + \exp(-a)} = \sigma(a) - 1$$

الذا در شرایط گفته شده قسمت قبل، در این حالت اگر $\sigma(a)=\sigma(a)$ به صفر میل کند، گرادیان ارسالی برای مولد ۱-میشود و مشکل محو شدن گرادیان حل میشود.

قسمت ۳) بخش الف) نقاط زینی تابع f(x,y) یعنی نقاطی که در شرایط زیر صدق کنند:

$$\frac{\partial f}{\partial x} = 0$$
, $\frac{\partial f}{\partial y} = 0$, $\frac{\partial^2 f}{\partial x^2} \frac{\partial^2 f}{\partial y^2} - \left[\frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y} \right]^2 < 0$

حال برای f=xy حساب میکنیم:

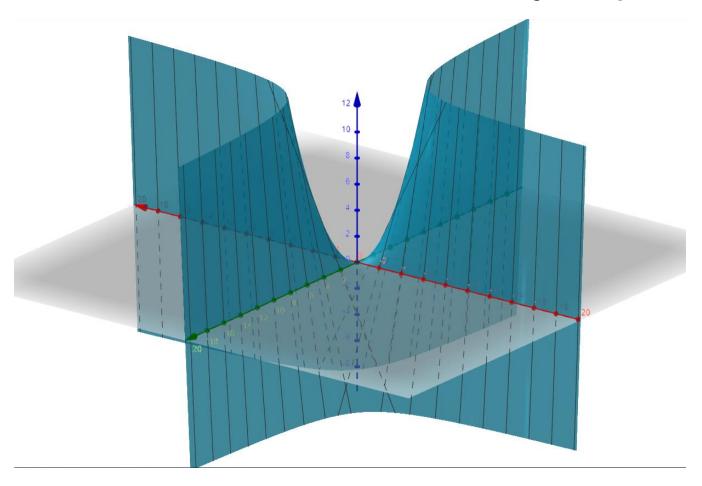
$$\frac{\partial xy}{\partial x} = 0 \to \frac{\partial xy}{\partial x} = 0 \to y = 0$$

$$\frac{\partial xy}{\partial y} = 0 \to \frac{\partial xy}{\partial y} = 0 \to x = 0$$

$$\frac{\partial^2 xy}{\partial x^2} \frac{\partial^2 xy}{\partial y^2} - \left[\frac{\partial^2 xy}{\partial x \partial y}\right]^2 < 0 \xrightarrow{(x,y)=(0,0)} \frac{\partial^2 xy}{\partial x^2} \frac{\partial^2 xy}{\partial y^2} - \left[\frac{\partial^2 xy}{\partial x \partial y}\right]^2 = 0 * 0 - 1^2 = -1 < 0$$

لذا تنها نقطه زيني اين رويه، نقطه (0,0) است.

قسمت ۳) بخش بf=xy رویه تابع f=xy به صورت زیر است:

اگر فرض کنیم از نقطه (1,1) شروع کرده و نرخ آپدیت ها در هر iteration مثلا 0.2 باشد، اتفاق زیر می افتد:

$$itr 1: (1,1) = 1,$$
 $itr 2: (1.2,0.8) = 0.96,$
 $itr 3: (1.4,0.6) = 0.84,$
 $itr 4: (1.6,0.4) = 0.64,$
 $itr 5: (1.8,0.2) = 0.36,$
 $itr 6: (2,0) = 0$

از اینجا به بعد ، چون y سعی میکند منفی شود و حاصل کل را min کند، x سعی میکند به سمت منفی ها بیاید تا وقتی منفی شد، حاصل را مثبت کند و جلوی y را بگیرد:

$$itr 7: (1.8, -0.2) = -0.36,$$

 $itr 8: (1.6, -0.4) = -0.64,$
 $itr 9: (1.4, -0.6) = -0.84,$
 $itr 10: (1.2, -0.8) = -0.96,$

$$itr \ 11: (1, -1) = -1,$$
 $itr \ 12: (0.8, -1.2) = -0.96,$
 $itr \ 13: (0.6, -1.4) = -0.86,$
 $itr \ 14: (0.4, -1.6) = -0.64,$
 $itr \ 15: (0.2, -1.8) = -0.36,$
 $itr \ 16: (0, -2) = 0$

حال از اینجا به بعد رویه برعکس میشود یعنی X سعی میکند توی منفی ها زیاد شود و تابع را بیشینه کند و Y سعی میکند به سمت مثبت ها برود و باعث شود جلوی X را بگیرد. همانطور که میبینیم، دائما مقدار تابع هدف، بین 1- تا 1 تناوب میکند و هیچ گاه هم این تابع همگرا نمیشود.

قسمت ۴) داریم:

$$\mathcal{L}_{MLE}(\theta) = E_{x \sim p_{Data}}[-\log p_G(x)] \to \nabla_{\theta} \mathcal{L}_{MLE}(\theta) = E_{x \sim p_{Data}}[-\nabla_{\theta} \log p_G(x)]$$

$$\mathcal{L}_{MLE-GAN}(\theta) = E_{x \sim p_G}[f(x)] = \int p_G(x) * f(x) dx$$

$$\to \nabla_{\theta} \mathcal{L}_{MLE-GAN}(\theta) = \int \nabla_{\theta} p_G(x) * f(x) dx = E_{x \sim p_G}[\nabla_{\theta} \log p_G(x) f(x)],$$

$$\mathcal{L}_{MLE}(\theta) = \nabla_{\theta} \mathcal{L}_{MLE-GAN}(\theta) \to E_{x \sim p_{Data}} [-\nabla_{\theta} \log p_{G}(x)] = E_{x \sim p_{g}} [\nabla_{\theta} \log p_{G}(x) f(x)]$$

$$\to f(x) = \frac{-p_{Data}}{p_{g}} \to D^{*} = \frac{p_{Data}}{p_{g} + p_{Data}} \stackrel{\overline{p_{g}}}{\Rightarrow} D^{*} = \frac{\frac{p_{Data}}{p_{g}}}{\frac{p_{g}}{p_{g}} + \frac{p_{Data}}{p_{g}}}$$

$$\to D^{*} = \frac{f(x)}{f(x) - 1} \to f(x) = e^{-\alpha}$$

$$KL(p_g||p_{Data}) = \int_{-2}^{+2} p_g(x) \log \frac{p_g(x)}{p_{Data}(x)} dx$$

$$= \int_{-2}^{-1} p_g(x) \log \frac{p_g(x)}{p_{Data}(x)} dx + \int_{-1}^{1} p_g(x) \log \frac{p_g(x)}{p_{Data}(x)} dx + \int_{1}^{2} p_g(x) \log \frac{p_g(x)}{p_{Data}(x)} dx$$

$$= \int_{-2}^{-1} 0 * \log \frac{0}{1} dx + \int_{-1}^{1} 0 * \log \frac{0}{0} dx + \int_{1}^{2} 1 * \log \frac{1}{0} dx = 0 + 0 + \infty = \infty$$

$$KL(p_{Data}||p_{g}) = \int_{-2}^{+2} p_{Data}(x) \log \frac{p_{Data}(x)}{p_{g}(x)} dx$$

$$= \int_{-2}^{-1} p_{Data}(x) \log \frac{p_{Data}(x)}{p_{g}(x)} dx + \int_{-1}^{1} p_{Data}(x) \log \frac{p_{Data}(x)}{p_{g}(x)} dx$$

$$+ \int_{1}^{2} p_{Data}(x) \log \frac{p_{Data}(x)}{p_{g}(x)} dx$$

$$= \int_{-2}^{-1} 1 * \log \frac{1}{0} dx + \int_{-1}^{1} 0 * \log \frac{0}{0} dx + \int_{1}^{2} 0 * \log \frac{0}{1} dx = \infty + 0 + 0 = \infty$$

$$JS(p_{data}||p_g) = \frac{1}{2}KL\left(p_{data}||\frac{p_{data}(x) + p_g(x)}{2}\right) + \frac{1}{2}KL\left(p_g||\frac{p_{data}(x) + p_g(x)}{2}\right)$$
$$= \frac{1}{2}\left(\int_{-2}^{-1}\log 2\,dx\right) + \frac{1}{2}\left(\int_{1}^{2}\log 2\,dx\right) = \log 2$$

قسمت ۵) بخش ب) چون فاصله Jensen ثابت است، لذا گرادیان صفر به مولد میرسد و آپدیت نمیشود.

قسمت ۵) بخش پ) مشکل صفر شدن گرادیان از جایی نشات میگیرد که دامنه توزیع مولد و تمیزدهنده مستقل است و فاصله آن ها همیشه ثابت میشود. حال با اضافه کردن نویز، این مستقل بودن دامنه ها را برهم میزنیم و فاصله دیگر ثابت نمیشود و گرادیان صفر به مولد نمیرسد.

قسمت ۶) بخش الف) دو شرطی که باید در این توابع صدق کند:

condition 1:
$$\int \gamma(x,y)dy = p(x),$$

condition 2:
$$\int \gamma(x,y)dx = p(y)$$

قسمت ۶) بخش ب) اگر روش جا به جایی را به شکل زیر در نظر بگیریم:

$$\gamma(x,y) = \delta(x+y)$$

داريم:

$$L = \int_{1}^{2} \int_{-2}^{-1} \delta(x - y)|x - y| dx dy = \int_{1}^{2} \int_{-2}^{-1} \delta(x + y)(y - x) dx dy$$
$$= \int_{1}^{2} \int_{-2}^{-1} -2x \, dx dy = 3$$

قسمت ۶) بخش پ) در این فاصله ، فاصله همیشه ثابت نمیشود و گرادیان صفر به مولد نمیرسد.از طرفی فاصله بی نهایت هم نمیشود.لذا معیار بهتری است.